

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

89 In æternum, Domine, verbum tuum permanet in cœlo. 90 In
generationem & generationem veritas tua: fundasti terram, & permanet.
91 Ordinatione tua perseuerat dies: quoniam omnia seruiunt tibi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

89. In æternum Domine, verbum tuum
permanet in cœlo.

SV S P E X I, & legi librum potentie, &
sapientie tuæ: audiui concentus musica
compositionis tuæ: Vidi cœlum, & ter-
ram, & dierum ac noctium dispositionem.
Quid pulchrius, quid iucundius legi, vel
audiri potest? & in medijs afflictionibus,
& tentationibus leuavi oculos meos ad o-
pera digitorum tuorum, & cōsolatus sum.
Vidi enim, & consideravi verbum, & præ-
ceptum, ac mandatum tuum perenniter
in cœlo permanere. Ecce oritur sol, & oc-
cidit, & ad locum suum reuertitur: ibique
renascens girat per meridiem, & flectitur
ad Aquilonem, Iustrans vniuersa per cir-
cuitum: pergit spiritus, & in circulos suos
reuertitur: vas admirabile, opus tuum.

Solis cō-
sideratio.
Eccl. 5.

Psal. 18.

Quam pulcher cūm exultat, vt gig sad-
currendam viam? A summo cœlo egressio
eius, & occurus eius, vsque ad summum
eius; nec est, qui se abscondat à calore eius.
Cūm infatigabili cursu in ecliptica, per
mediã animalia tempora mutat, & acce-
dens, atque recedens generationes, & cor-
ruptiones affert. Dūm lunam nocturnas
tenebras consolantem accessu, & recessu
complet, & vacuat: vt præsit nocti, & hu-
mectatione pluribus consulat. Quomo-
do nunc breuiore dies ad quietem, &

1633

IN PSAL. CXVIII.

467

temperiem longioresque exhibet noctes;
 nunc contra prolixiores dies ad calorem,
 & fecunditatem? quomodo viuifico ca-
 lore fouet omnia, & terræ etiam viscera
 penetrans aurum exhibet, & argentum.
 Tu es enim, qui emittis lumen, & vadit:
 & vocas illud, & obedit tibi in tremore.
 Stellæ autem dederunt lumen in custodijs
 suis, & lætatæ sunt: vocatæ sunt, & dixe-
 runt adsumus: & luxerunt tibi in iucundi-
 tate, qui fecisti illas, qui numeras multi-
 tudinem stellarum, & omnijs eis nomi-
 na vocas: qui formasti Arcturum, & O-
 riona, & Hyada, & interiora Austri: alias
 que distribuisti, ne errore errantes; alias
 fixas, & immobiles in firmamento con-
 stituisti. Quis enumeraret in his omnibus
 sapientiam tuam, quis pulchritudinem,
 quæ à magnitudine speciei cognoscibiliter
 videri potest? Statum suum fixum tenent,
 & innumerabili varietate te prædicant, te
 laudant, te admirabilem clamant. Quid
 si etiam horum & motuum, & dispositio-
 num ministros Angelos cõtemplent,
 quos amatus, & desideratus ad motus hu-
 iusmodi efficiendos, virtute à te mirifica
 mouendi accepta, ipse immobilis, atque
 immutabilis ciere non desinis? Hoc est ver-
 bum, & præceptum, quod manet in cœlo:
 quod posuisti, & non præteribit.

Et stella-
rum.

Baruc. 3.

Psal 146.

Iob 9.

Sap 9.

Iam verò etiam terra, quã fundasti su-
 per nihilum, & quæ in æternum perma-
 net.

Et tertis.

Iob 38.

net, laudes tuas celebrat; meque consolatur, & recreat. Tu posuisti fundamenta eius, posuisti mensuras eius, tetendisti super eam lineam, bases illius solidasti, demisisti lapidem angularem eius. Verbum tuum permanet in ea, & ipsa seruat praeceptum: fundata super stabilitatem suam continens, portans, producens innumera animantia, fruges, fructus, herbas, flores.

Iob 37.

Expectat pluuiam: clamat ad te siticulosa, cum desiderat nubes, quae spargant lumen suum, id est, liberalitatem imbrium, siue in vna tribu, siue in alia, siue in quocunque loco misericordiae tuae eas iusseris inueniri. Alluitur mari, cui tu vectes, & seras adhibuisti, ne transeat fines suos, sed in arcem confringat tumentes fluctus suos. Rigatur fluminibus perpetuo decurrentibus, ipsa semper stabilis: fontibus inebriatur, vt concinnè omnia concinant. Veritas ergo tua in generationem, & generationem perseuerat: praeceptum tuum cum terra permanet. Iam celum, & terram cum admiror; & in his verbum, & praeceptum tuum perseuerare contemplor: rursus dierum, ac noctium vicissitudinem animaduerto: quomodo dies diei eructet verbum, & nox nocti indicet scientiam: quomodo in aliqua parte terrae solis ministerio dies fit, in alia rursus admirabili cōcentu nox: nec variatio vlla in dierū, & noctium annua alternatione, siue quantitate cernatur;

Et dierū,
ac noctiū.
Psalm. 18.

ur; sed quoniam omnia seruiunt tibi, ordinatione tua immobilia perseuerent. Hęc omnia, inquā, cū cōtemplans admiror, magna mihi ex ijs prouenit legis tuę, seu admirandę, seu seruandę facultas, frequēs incitamentum, perpetua materia. Neque id propter vnā, simplicemq̄ue rationem.

Sed primum, quia potentia tua, que in ijs lucet, valde me delectat. Cūque pulchritudo tanti operis, vndique pulchritudinem cōmendat, & clamat artificis, certē docet me, vt tanti Regis, tantiq̄ue Factoris amplectar, & concupiscā legem. Nam, si ad parendum inuitat imperantis maiestas, quanto ardore excipienda iussa, quę tantus autor imponit! Deinde, si Sapientię tuę, quę in his operibus apparet, non est numerus; & primus discendi ardor nobilitas est magistri, quo affectu lex, & doctrina mihi euoluenda, & amplexanda est, quę à sapientissimo legislatore proficiscitur? Ad hęc liquidō contemplor, qui singulari prouidentia, in hac ordinatione cuncta moderaris, nō permissurū, vt me, dum tibi parere, & placere studeo, calumniatores opprimant. Atque ideo legi tuę meditando liberius vacare possum, quia video me sub tua prouidentia gubernari. Præter eā cum tanta prouidentia, & sollicitudine à te administratur ea, quę propter hominē facta sunt, multo magis homines ipsos, & me gubernare non desines. Vnde constat,

Commēdat legē primo legislatoris maiestas.

Secundō sapientia. S. Ambr. 2. de Virg. in. in. it.

Tertiō, Prouidentia.

si tribulationes, & tentationes patioꝝ, magna id dispensatione, & sapientia geri. Nō enim id sine ingenti mea utilitate permit-
tis, qui tam potens, & sapiens, & bonus es. Postremò illud diligentissimè perpendo, si ea, quæ inanimata sunt, nec vlla mercede potentur, ita legem tuam seruant, quā posuisti eis, quid mihi faciendum sit, qui excellentiori modo, intellectu, & voluntate, hoc est, cognitione, & amore tibi ser-
uio: nec in vacuum, aut gratis seruiō, sed tot iam donis præoccupatus, tantæ mercedis promissionibus ad cælestia vocor. Merito ergò hæc cōsiderans, & admirans, legem tuam, & meditari, & seruare studeo, quam quodammodo me tot, tantæq; voces edocent, tot mirabilia vel surdis proclamant. Quoniam & per ipsa elementa mundi, tanquam per publicas paginas, significationem diuinæ voluntatis accipimus: nec vnquam cessat superna eruditio, quando etiam de ijs, quæ nobis famulantur, imbuimur.

*S. Leo ser
7. de ieiun.
10. mens*

92 Nisi quod lex tua meditatio mea est; tunc fortè perissem in humilitate mea.

ECCE fructus meditationis legis tuæ. Nam in humilitate, & afflictione non esse in hac vita, quæ tota tētatio est, omnimò non possum. In hac ergo summa afflictione,